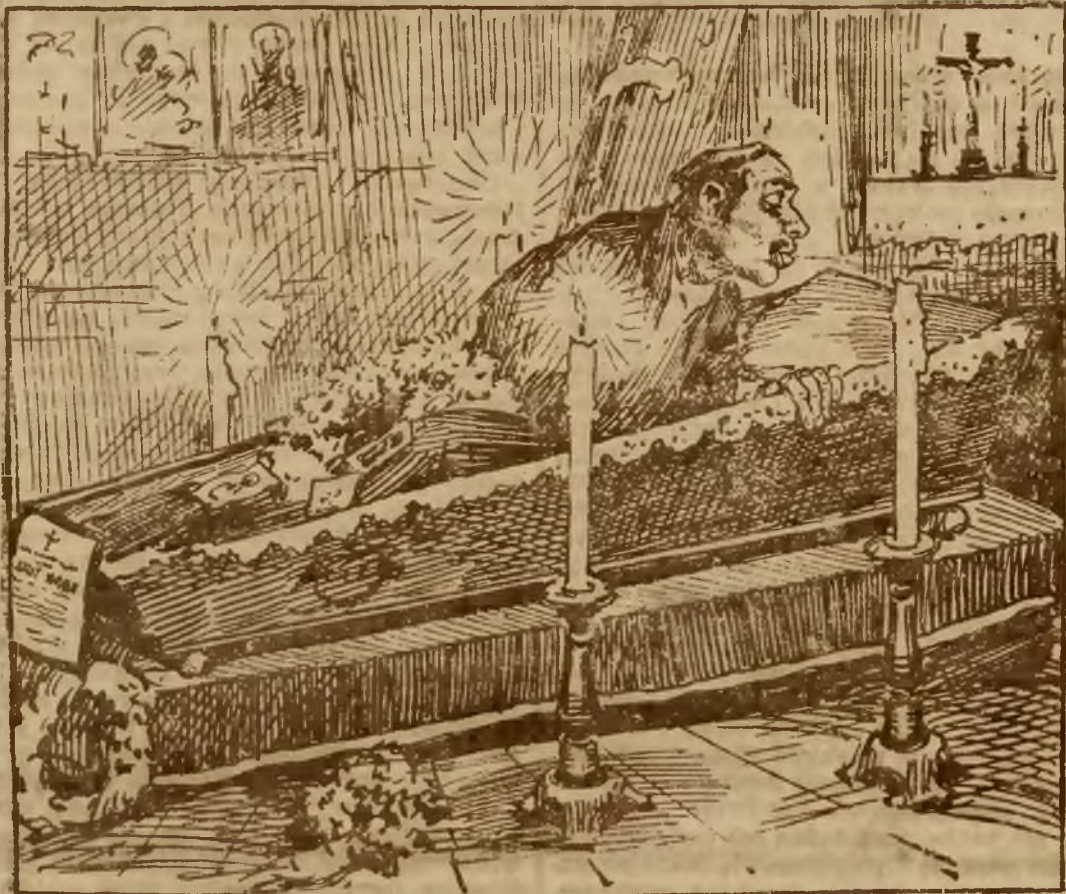

Zywy nieboszczyk.

(m-m) Jak już donosiliśmy w pewnej wsi na Morawach zdarzył się interesujący wypadek. Pozornej śmierci. Rzekomy nieboszczyk obudził się w trumnie na katafalku. — Ilustracja nasza przedstawia tę chwilę, kiedy zbudzony ze snu letargicznego — gasi świecę przy swej trumnie.

30.000 armia litewska przeszła do ataku przeciw wojskom polskim.

Warszawa (PAT) „Kurier poranny” podaje z Wilna 19 bm.: Według otrzymanych wiadomości armia litewska licząca około 30.000 żołnierzy, w kilku miejscach przekroczyła linię demarkacyjną i rozpoczęła akcję zaczepną. Z miejscowości zajętych przez wojska Taryby ludność polska ucieka w panice.

O ileby wiadomość o rozpoczęciu kroków zaczepnych przez „armię” litewską było prawdziwa, mielibyśmy do czynienia z nowym zamachem niemiecko-bolszewickiej intrygi przeciw Polsce.

W chwili, gdy armia polska i litewska zadają cios po ciosie szeregom Trockiego, zmniejszając w ten sposób szanse połączenia się wojskowego

naszych wrogów z w schodu i zachodu, Litwini rozpoczynają zdradziecką robotę — pour la Russie et pour les Prussiens.

Strategicznie i politycznie nie może nam awantura litewska zaszkodzić. Litwini są wojskiem słabym i źle zorganizowanym, które nie zaważy na szali. Wrogi wystąpienie oddziałów litewskich da natomiast sposobność unieszkodliwienia tego ogniska antypolskiej propagandy jaką jest dzisiejsza „stolica Litwy” Kowno.

Dla państw koalicji będzie wystąpienie pp. Waldemarów i tow. jeszcze jednym dowodem, że na wschodzie tylko Polska stanowi czynnik zdolny stanąć tam przeciw germanizmowi i bolszewizmowi.

Czy pójdziemy na Kijów?

Warszawa (W. B. K.) W kuloarach sejmowych było komentowana była wiadomość „Tempsa” że jedna z dywizji polskich otrzymała rozkaz zajęcia Kijowa.

Ze względu na wagę depeszy „Tempsa” o rozkazie zajęcia Kijowa udzielonym rzekomo jednej

z dywizji polskich wrócił się reprezentant W. B. K. do p. Ministra wojny gen. Leśniewskiego z prośbą o wyjaśnienia. P. Minister wojny oświadczył, że według informacji przez niego posiadanych podobny rozkaz nie został udzielony żadnej z dywizji polskich.

Koniec stanu wojennego pomiędzy koalicją a bolszewikami?

Warszawa (Tel. M.) Prasa warszawska przyjęła z uzasadnionym niepokojem wiadomość londyńskiej stacji iskrowej o wymianie towarów między ententą a Rosją sowiecką, na zasadzie wzajemności. Istnieją poszlaki, że uchwała Rady naczelnej w tej sprawie znajduje się w związku z pomysłem załatwienia kopenhaskich rokowań między delegatem angielskim O'Gradyem a przedstawicielem sowieckim Litwinowem. Dzienniki podkreślają słusze, że Polska pragnie końca wojny, którą toczy zwycięsko.

Pragnie otwarcia rosyjskich rynków, na których będzie dość miejsca dla wszystkich. Polska nie może jednak wyobrazić sobie, aby jej sprzymierzeńcy handlowali z jej wrogiem, podczas gdy ona krwawi się nad złamaniem imperializmu sowieckiego. Jeśli wiadomość londyńska okaże się autentyczną, nie będzie ona uważana w Warszawie za przykrą niespodziankę, o ile miałaby być istotną wróżbą zakończenia wojny i rozpoczęcia nowej ery pokoju.

Podwyżka płac kolejarzy.

Lwów (Tel. W.) Wczoraj nadeszła do dyrekcji kolei we Lwowie depesza z Warszawy z bliższymi szczegółami, dotyczącymi podwyżki płac, uchwalonej w dniu 16 bm. Depesza donosi, że kolejarzy, których pobory wraz z dodatkami nie przenoszą 1000 marek miesięcznie mają otrzymać podwyżkę według następującego klucza: kawalerowie 55 proc., żonaci z 1 dzieckiem 75 procent, z dwojgiem 85 proc., z trojgiem 95 proc., z czworgiem i więcej dzieci 100 procent dotychczasowych płac wraz z dodatkami. O ile zaś pobory przekraczają 1000 marek podwyżka wynosi mniej o 5 procent każdej kategorii. Robotnicy tymczasowi otrzymają podwyżkę, jeżeli służą minimalnie od trzech miesięcy. Podwyżka ma być wypłaconą od 1 stycznia 1920 r.

Opieka nad ubóstwem w Krakowie.

Kraków, 21 stycznia.

W aktualnej sprawie społecznej nadsyła nam Kierownik akcji opieki społecznej w Zarządzie miasta wiceprezydent ROLLE poniższe uwagi:

W ostatnich czasach pojawiły się kilkakrotnie notatki dziennikarskie o śmierci głodowej lub zachorowaniu z głodu na ulicy lub zakamarkach miejskich. Notatki te przebrzmiewają na razie bez echa, częstsze zdarzenia tego rodzaju mogą jednak wywołać wrażenie, że opieka nad ubogimi w Krakowie wykonywana jest niedostatecznie i że zanika dobroczynność krakowska w najcięższych chwilach, jakie obecnie przechodzimy zamknięta swą miłosierdną dłoń.

We wrażeniach tych jest cokolwiek prawdy, przede wszystkim ubóstwo w naszym mieście zwiększyło się w sposób niesłychany. Wojna z przewrotem gospodarczym jaki za nią idzie, uczyniła nędzarzami ludzi, których dochody do niedawna pozwalały żyć bez odwoływania się do dobroczynności publicznej. Nadto zawodowe zebraństwo dla wielu jest ucieczką przed pracą. Wreszcie Kraków z powodu swego położenia i istnienia wielu instytucji centralnych dla opieki społecznej stał się zbiornikiem różnych wykończonych, powracających z ewakuacji, wydłabanych z różnych krajów lub wreszcie szukających tu pomocy pośrednich i bezpośrednich ofiar wojny. Znaczna część ich zostaje u nas, powiększając kadry ludzi, którymi społeczeństwo musi się opiekować.

Ze zwiększonym ubóstwem powinna się wydawniejsza opieka społeczna i dobroczynność.

Przedewszystkiem należy stwierdzić, że wojna, która zawsze i wszędzie spowodowała olbrzymi wzrost zebraństwa, w Krakowie nie została żadnym prawie instytucji służących ku zwalczaniu tej plagi. Istniejące zakłady (miejski dom kalek, Zakł. dla starców, Tow. Dobrocz., Dom pracy, Zakład im. Helcia) w ogólnej pojemności 500 do 600 osób, tylko w części zadanie to spełniać mogą. Obecnie przy braku pomieszczeń, a trudności zaprowadzania i zakupu odzieży stworzenie „Domów pracy”, jedynych instytucji, przy pomocy której można zebraństwo zwalczać, jest sprawą bardzo trudną.

Nie mając do rozporządzenia aparatu we formie instytucji zamkniętych, społeczność krakowska zajęła się opieką nad ubogimi w sposób wydatniejszy, niż to czyniono przed wojną, wzmacniając prace dawniej rozpoczęte lub stwarzając placówki nowe. Taką nową placówką są Komitety parafialne, których działalność z każdym dniem się pogłębia dzięki poświęceniu grona pań.

Najważniejszym dziełem akcji opieki społecznej jest powszechne żywienie. W obecnej chwili

Na terenie Krakowa działają następujące instytucje powszechnego żywienia:

6 kuchni o typie t. zw. obywatelskim, dających dziennie 3000 osobom posiłek w cenie 3 koron;

9 kuchni ludowych wydających około 4000 posiłków w cenie 1 do 2 koron;

3 kuchni zakonnych wydających około 1600 posiłków darmo lub po 50 halerzy.

Nadto wiele zakonów wydaje przy furcie posiłek ubogim.

Niektóre z kuchni wydają kolacje.

Wreszcie 4 herbaciarnie wydają dziennie przeszło 7000 herbat czystych i z mlekiem oraz kawę.

Jeżeli uwzględnimy nadto, że „Państwowy Komitet pomocy dzieciom” udziela dziennie 16.000 dochodzącym dzieciom posiłku w cenie 30 halerzy za porcję, to widzimy, że codziennie w różnych instytucjach wydaje się w Krakowie przeszło 35.000 posiłków różnej formy, ceny i wartości odżywczej.

Inne działy akcyi dobroczynnej, jak dostarczanie odzieży, prowiantów, wsparć, pomocy chorym — są mniej wydane.

Tu wspomnę nawiasowo, że z t. zw. „darów amerykańskich” rozdano w lecie przez Komitety parafialne i związek inwalidów parę tysięcy różnej odzieży.

Wszystko to jednak jest zbyt mało wobec rosnącej drożyzny i wzmagającej się nędzy. Zadania opieki piętrzą się tak szybko, że wszystkie nasze instytucje dobroczynne nie mogą podjąć szczególnie w obec coraz słabszej pomocy ze strony społeczeństwa.

Wyrastają nowe zadania wymagające funduszy i ofiarności publicznej coraz w inne strony się zwraca, a strumień dopływający do instytucji dawnych wysycha. I w dobroczynności jest moda. Tak niedawne czasy, gdy całe szpalty dzienników wypełnione były listami składek na Komitet Biskupi (K. B. K.); Komitet w zreformowanej formie istnieje i nadal ma dużo zadań do spełnienia, ale publiczność o nim zapomniiała.

Słusznie prasa domaga się reformy zbiorów ulicznych. Wyciągają one publiczności przeszło pół miliona rocznie, a tylko znikoma część tych funduszy idzie na miejscowe cele dobroczynne. W ostatnich czasach zarządziły władze miejskie zasadnicze zmiany w przeprowadzaniu zbiorów, ale kontrolę nad użyciem funduszy muszą przeprowadzać same Komitety czy Stowarzyszenia.

Bardzo słabe objawy dobroczynności ludności Krakowa okazują się w istnieniu małej liczby fundacji. Zdawałoby się, że żaden patrycyusz krakowski w ostatniej chwili życia nie zapomni o „ukochanym” mieście. Tak się ciągle mówi. Powinny więc istnieć setki zapisów na ubogich czy dzieci. Tymczasem, żal powiedzieć, zapis na rzecz Gminy na cele opieki społecznej jest rzadkością.

A przecież gdzieś indziej leżą część zagadnień z dziedziny opieki społecznej gmina spełnia przy pomocy zapisów i fundacji, weźmy bodaj przykład Lwowa lub Warszawy.

To są uwagi, które nie wyczerpują tematu bardzo doniosłego społecznego znaczenia, które poddaje pod rozważenie „na zimowe wieczory” krakowski mieszkańcom.

Niemcy na obszarach plebiscytowych

(Od naszego korespondenta warszawskiego).

Warszawa, 20 stycznia.

(A.) Rozmowa dłuższa z pewnym wybitnym działaczem polskim, który był świadkiem wejścia wojsk polskich do Torunia, równocześnie zaś od wielu lat zna stan sprawy polskiej w zaborze pruskim aż do tej chwili, kiedy częścią dnia 27 grudnia 1919 roku na ulicach Poznania, częścią teraz, dzięki zajmowaniu przyznanych Polsce terytoriów ten zabór się zmienia w część państwa polskiego, — ta rozmowa dostarczyła mi szeregu informacji, zbyt ważnych, aby się niemi nie podzielić z opinią publiczną polską.

Niemcy ziem, przyznanych Polsce bezspornie, nie wierzyli aż do ostatniej chwili, że trzeba je będzie oddać państwu polskiemu. Wciąż jeszcze snuło im się po głowach przypuszczenie, że może zajdzie coś takiego w ostatniej chwili, co przeważy szalę na korzyść niemiecką i pozwoliłoby im ostatecznie zatrzymać przy Prusach. Było to złudzenie naiwne, owoc tej uludy, którą od samego początku Wilhelm Ostatni karmił swoich Niemców, przedstawiając im swoje panowanie i następstwa tego panowania w świetle jak najbardziej różowem. To też, gdy żołnierze niemieccy zaczęli w Toruniu i gdzie indziej, jak w Lesznie, Grudziądzu, Tczewie, robić przygotowania do wymarszu — niektóre z tych miast będą opróżnione dopiero w ciągu tego tygodnia — ci z Niemców, osiadłych stale i nie chcących lub nie mogących się wynieść do Niemiec, którzy nie zaangażowali się poprzednio zbyt wybitnie i zjadliwie w walce przeciwko Polakom, skwitowali istnienie, przynajmniej na zewnątrz, z wszelkiej myśli stawiania oporu politycznego zarządzeniom przyszłych władz polskich. Powtórzy się też niewątpliwie zjawisko to samo, które można oglądać teraz w Poznaniu po roku rządów polskich: Niemcy uczą się chętnie po polsku, co więcej nawet, odgrzebuja w swoich wspomnieniach rodzinnych jakiegoś dziadka lub babkę, pradziadka lub prababkę narodowości polskiej i przygotowują sobie w ten sposób przejście stopniowe do obozu polskiego.

U rodzin niemieckich osiadłych jest tak niewątpliwie.

Jeszcze około 1875 roku prawie każdy obywatel ziemski lub obywatel miejski narodowości niemieckiej w Poznańskim mówił po polsku i obywateli narodowości utrzymywały ze sobą stosunki towarzyskie. Zawierano też związki małżeńskie; zwłaszcza Niemcy wyznania katolickiego ulegali polonizacji. Dopiero polityka antypolska Bismarcka położyła temu kres. Panowanie zaś zwyrodniałego Wilhelma Ostatniego przepełniło Niemców taką dumą i taką zaciętością antypolską, że o jakichkolwiek stosunkach prywatnych między Niemcami i Polakami nie mogło być mowy. Dzisiaj Niemcy w byłym zaborze pruskim już znowu się zaczynają garnąć ku Polakom. Nie należy ich odpychać, wymagając przecież, aby mówili po polsku, a nawet im ku temu pomagać.

Obeczenie obszarów, przyznanych Polsce bezspornie, przez wojska i władze polskie, oddziałają także dodatnio na nastrój ludności niemieckiej na terenach plebiscytowych. Ten fakt, że ovi z Mazurów albo z Górnoślązaków, którzy wierzyli do tej pory, mimo traktatu wersalskiego, niezachwianie w potęgę pruską, teraz widzą prowincje całe, przechodzące w ręce Polski i na własne oczy mogą zobaczyć dzielne wojska polskie, znaki narodowe polskie, wiarę polską — to wszystko zachwyci wiarę w potęgę Prus ostatecznie. A gdy jeszcze przyjdzie płacić każdemu obywatelowi pruskiemu co najmniej 50 procent od dochodu rocznego na rzecz państwa, podczas gdy Polska nawet połowy takich podatków nie należy na swoich obywateli, wówczas powieje na obszarach plebiscytowych inny duch. Oczywiście, że trzeba przypuszczać, aby Prusy nie zostawiły na Mazurach i na Górnym Śląsku swoich landratów, bo ci wywieraliby nacisk na ludność i terrorizowałiby wszystkich, pragnących się przyznać do Polski. Sprawa plebiscytowa zatem, od chwili zajęcia ziem, przyznanych Polsce, przedstawia się dużo lepiej, niż jeszcze przed paru tygodniami, lecz baczność i energia, ponieważ Prusacy poruszą wszystkie moce piekielne, by uratować Śląsk Górny i Mazury wraz z prawym brzegiem Wisły dla siebie.

Nowy prezydent Francji.

Kraków, 20 stycznia.

(*) Francja ma nowego prezydenta. Jest nim Paweł Deschanel, mąż, który w życiu politycznym Francji odgrywał jedną z najwybitniejszych ról, jakkolwiek nigdy, przez cały ciąg swego życia, nie piastował teki ministra i nigdy nawet się o nią nie starał.

Zanim zajmiemy się omówieniem znaczenia wyniku wyborów, podajemy poniżej kilka szczegółów, charakteryzujących osobę i działalność nowego prezydenta zaprzyjaźnionego z nami państwa.

Paweł Deschanel liczy lat 62. Jest człowiekiem małego wzrostu, ruchy jednak ma młodsze i elastyczne. Należy on do najbardziej eleganckich mężczyzn Paryża. Elegancja ta przejawia się nie tylko w ubiorze, ale także w

formie jego wystąpień publicznych.

Gdy inni wybitni politycy francuscy są bądź doktorami, bądź adwokatami lub dziennikarzami i t. p., Paweł Deschanel jest politykiem zawodowym. Innego zawodu nigdy właściwie nie uprawiał. W młodych latach, wybrany na posła z departamentu Cure-et-Loire — reprezentował w parlamencie swój departament bez przerwy przez lat 30.

Po upływie 10-ciu lat posłowania, w roku 1898 obrano go prezydentem Izby i z krótkimi przerwami piastował to stanowisko, na którym zdobył sobie ogólne uznanie za swą bezstronność. We wszystkich burzach zachowywał zimną krew i okazywał umiejętność ich łagodzenia. Oddał się też całkowicie pełnieniu urzędu, powierzonego mu przez parlament. Nie zajmując

Z TEATRUM im. J. SŁOWACKIEGO

„Panna męzatka“.

Komedia w 3 aktach Józefa Korzeniowskiego.

„Zrzedność i przekora“.

Komedia w 1 akcie Aleksandra Fredry.

Komedyje Korzeniowskiego — w stosunku do Fredrowskich — wyrazem tematu i plastyką przeprowadzenia pozostają na dalszym planie. Nie posiadają tego komicznego rozpędu, w jakim toczy się akcja Fredry. Rozwlekły dialog, monotonia sytuacji, niekiedy i dowcip pospolity w łączności z satyrą zbyt oschłą — nie dostarczają znamion, które by mogły o ich żywotności decydować. Postępem (w ewolucji komedii polskiej) jest jedynie w pracach scenicznych Korzeniowskiego zrzeczna obserwacja charakteru, szukanie indywidualnych w nim cech. W przeciwieństwie do Fredry mniej obchodzi go typ i zespolenie go z sytuacją, więcej tendencya w wykorzystaniu tematu. Sztuki te — z małymi wyjątkami — nie cieszyły się znacznijszymi powodzeniami, ani nie wywierały doświadczonego wpływu. Mimo wszystko pozostały one jednak dokumentami czasu, a najlepszym z nich, jak „Majatek, albo imię”, czy

„Panna męzatka”, należy się miejsce w polskim teatrze.

Gościnne występy Wysockiej pozwoliły naszej głównej scenie skierować się ku repertuariowi właściwemu. Artystki nie widziałem lat szereg — od czasu jeszcze dyrekcji Kotarbińskiego. Dziś jest to talent, promieniejący całą mocą dojrzałości artystycznej, wsparty o niepospolitą ekspansję twórczą i doświadczenie, rejestrujące zasoby sumiennej pracy. Koncepcję aktorską skierowuje Wysocka ku wielkiej linii, w której ma być zamknięta postać, bacząc na jej harmonię wewnętrzną w zestroju z otoczeniem. Wartość kreacji artystki polega przede wszystkim na intelektualizmie teatralnego jej czynu, w pełni świadomości pochwytywającym życie w plastyczny obraz.

Po dwóch bohaterskich kreacjach z dziedziny tragedii (Jewdocha — Elektra) ujrzelśmy wykonawczynię ich w konterfiekcie słonecznym postaci pułkownikowej w „Pannie męzatce”. Co za kolorystyczna, żywa sylweta — jakie przepyszne poczucie stylu! Każde wypowiedziane zdanie ma szczególną intonację, każde słowo swą barwę. Mimika i gest, to małe „arcydzieła” plastyki i humoru.

Przetarte zębem czasu tło komedii Korzeniowskiego musi być podniesione przez zestroj zespołu, poddany umiejętności reżyserii. Praca

Wysockiej w tym kierunku odniosła również pełny sukces. Nie pominięto ani jednego szczegółu, by wydobyć barwę rzeczy i ożywić ją. Jedyną nową, łączącą z pozorami surowości żołnierskiej ciepło, serdeczne tony dobroci. Wiele wdzięku, subtelności i szczerych, kobiecych akcentów wniosła Pancewiczowa w rolę Cecylii. Talent tej artystki rozwija się coraz korzystniej, pogłębiając się i zyskując na jednolitości. Nowacki, jako Alfred, w kompozycji gry, tak w wypowiedzaniu kwestyi, jak i opanowaniu gestu był bardzo stylowy.

Nie mogę natomiast zgodzić się na pewne szczegóły dekoracji. Fryz górny nie odpowiadał zupełnie stylowi rzeczy, nadto zasadnicza barwa ścian nie obliczyła efektu świetlnego. Zamiast tonu pomarowego dożył do niej światło sceniczne jakieś ciemne, wilgotne plamy.

Komedję Korzeniowskiego poprzedzono je dnoaktówką Fredry: „Zrzedność i przekora”, należąca ze względu na misterność typów i zwartą akcję do najcenniejszych „drobiazgów” w twórczości autora „Zemsty”. Z wykonawców zasłużyli na wyróżnienie: Dobrzański i Hryniewiczówna — pierwszy za charakterystykę typu, druga za poczucie rytmiki w wypowiedzaniu Fredrowskiego wiersza. Jan Pietrzycki.

jąc nigdy fotelu ministra, znajdował się poza sferą tarć i walk partyjnych i temu to zawdzięcza, iż poza osobą Clemenceau nie ma właściwie innych nieprzyjaciół. „Stary tygrys” i Deschanel to dwa typowe przeciwieństwa. Zawsze gotów do walki i milujący się w walce Clemenceau, nie mógł lubować się w łagodnym, szukającym kompromisów Deschanelu i odwrotnie. Ta wzajemna antypatia doprowadziła w końcu do bezkrwawego między obu tymi mężami pojedynku.

Paweł Deschanel nie ma też nieprzyjaciół w obozie socjalistycznym, jakkolwiek socjalista on nie jest. Zajmował on się od wczesnej młodości kwestiami socjalnymi i okazywał dla kwestii tych zrozumienie. Socjaliści mogli więc teraz za młm głosować bez wahania, jako za przyjaciелеm.

Nowy prezydent Francji jest znawcą w dziedzinie polityki zagranicznej, już choćby z tego względu, iż przez długi okres czasu był w Izbie sprawozdawcą tego działu spraw państwowych.

Na jakim gabinecie oprze nowy prezydent swą działalność? Tego nikt jeszcze nie wie. Jest rzeczą możliwą, iż pierwszy gabinet jego będzie gabinetem przejściowym, dostosowanym w wyborze osób do chwilowych stosunków wewnętrzno- i zewnątrzpaństwowych. Za męża przyszłości i następcę Clemenceau na stanowisku premiera uchodzi od dawna Aleksander Millerand, obecny prokonsul w odzyskanych prowincjach Alzacji i Lotaryngii.

Wybór Deschanela na prezydenta republiki wywoła niewątpliwie zadowolenie w Niemczech i w Austrii. Państwa te zrozumieją ten wybór, jako typowy wyraz przejścia od polityki wojennej do polityki pokojowej. „Stary tygrys” spełnił swoją rolę, więc — odszedł. Nowe czasy wysuwają na czoło republiki nowych mężów.

Rozwiązanie 65 seryi szarad umieszczonych w Nr. 350 „Gonca Krakowskiego”.

1. DLA P. T. PRENUMERATORÓW „GONCA KRAKOWSKIEGO”:

314. SYL-WE-STER
315. BU-RA-KI.
316. KO-TA-RA.
317. PO-STU-LA-TY.

Trafnych rozwiązań nadesłano 58 (w tem z Krakowa 19), mylnych 86.

WYNIK PUBLICZNEGO LOSOWANIA

Odbytego w niedzielę, dnia 18 stycznia 1920 r., w wielkiej sali redakcyjnej „Gonca Krakowskiego” (ul. Dunajewskiego 7, I. piętro).

Nagrody za trafne rozwiązanie szarad otrzymali:

1. Dwie paczki przedniego papieru listowego i kopert, — p. Stanisław Florjan z Kuleszy Kościelnych, powiat Wys. Mazowieck., ziemia Łomżyńska, po raz pierwszy.
2. Kubek na śmietankę — p. Pobożniak J. z Krakowa, ul. Konarskiego 4, po raz pierwszy.
3. Kalendarz na rok 1920 — p. Bieńczycki Jan z Żywca, stacja kolei, po raz trzeci.

MAURICE LEBLANC.

Promienie B.

12

(Romans fantastyczny z końca XX. wieku).

Położył gazete na stoliku i zapaliwszy cygaro, usiadł obrócony do mnie plecami. W chwili, kiedy się nieco przechylił na bok, zobaczyłem „Journal de Soir”. Wielkimi literami wydrukowano sensacyjny tytuł:

Prawdziwa przyczyna zjawisk w Enclos jest już znana.

Zadrzałem czoło. A więc jednak!... Benjamin Prevotelle zdołał znaleźć rozwiązanie zagadki i rozwiązanie to podał do wiadomości publicznej. Z najwyższym wysiłkiem przyklejony do okiennicy usiłowałem odczytywać pierwsze wiersze artykułu... Co za wzruszenie przy każdym z trudem odcyfrowanym słowie.

Ten pamiętkowy numer „Journal” de Soir zachowałem aż po dzień dzisiejszy. Oto co zawierał ów sensacyjny artykuł:

„Tak! najfantastyczniejszy ze wszystkich problemów został rozwiązany. Jeden z naszych kolegów ogłosił dzisiaj rano pod postacią „Listu otwartego do Akademii umiejętności” — pa-

II. DLA WSZYSTKICH P. T. CZYTELNIKÓW „GONCA KRAKOWSKIEGO” (a zatem i Prenumeratorów):

WYNIK KONKURSU

Na szaradę, ułożoną prozą lub wierszem z wiersza „pa-ra-sol-nicz-ka”.

Do konkursu stanęło 38 Prenumeratorów i Czytelników, a liczba nadesłanych wypracowań wynosi 43 (w tem jedno tylko prozą).

Komisja przyznała nagrody jednomyślnie:

1. Flaszke wody kolońskiej — p. Dziewońskiej

Francuski dyplomata i małżeństwo w Mongolii.

Ekscentryczna przygoda. — Ucieczka żony. — Porwanie lub kupno narzeczonej. — Sąd francuski unieważnia związek zawarty w Mongolii.

Paryż, 20 stycznia.

(1.) Pewien młody dyplomata francuski przeprowadził obecnie unieważnienie małżeństwa, zawartego istotnie w nader wyjątkowych i dziwnych okolicznościach. Oto poznał on w Szangaju pewną Amerykankę, miss Belley; „ujrzał raz — i kochał już”, jak powiada piosenka. Dama ta towarzyszyła swemu oblubieńcowi na przód do Pekinu, następnie do Mongolii, gdzie wzywała go jego misja dyplomatyczna. W Mongolii też zawarty został związek małżeński. Szcześnie jednakże zwodnicze trwało jeden dzień, zaraz bowiem nazajutrz miss Belley opuściła młodego Francuza.

Sąd paryski badający obecnie tę sprawę uznał małżeństwo za nieważne, w myśl zasady, iż Francuz wstępujący w związek małżeński za granicą, musi zawrzeć ślub bądź wobec zastępcy swego państwa, bądź też wedle zwyczajów i przepisów miejscowych. W Mongolii zaś istnieją tylko dwa rodzaje zawierania ślubu:

Antoni z Kornatki, pow. Dobczyce (rozmiary tej szarady uniemożliwiają nam jej ogłoszenie).

2. Bezpłatną prenumeratę „Gonca Krakowskiego” na luty 1920 r. — p. Drwi Józefowi Kadyjowi z Jasła.

3. Kalendarz na rok 1920 — p. Ramoszyńskiej Janinie ze Sanoka, ul. Matejki.

4. (Nagroda nadzwyczajna za 3 opracowania) — p. Silbersteinowi Leonowi z Krakowa, ul. Kollataja 2.

przez porwanie lub też przez kupno. W pierwszym wypadku naręczona ucieka na koniu, naręczony zaś ściga ją; o ile kobieta zdoła uniknąć pościgowi, małżeństwo nie dochodzi do skutku, o ile zaś naręczony dogoni ją i ona da się schwycić, małżeństwo już tem samem staje się dokonaniem i zawartem wedle obowiązujących przepisów. W drugim wypadku sprawa cała jest jeszcze łatwiejsza i bardziej uproszczona. Kandydat do stanu małżeńskiego kupuje sobie swoją towarzyszkę życia; cena kupna zależna jest od tego czy wybrana jest pan- na czy też wdowa.

Wobec tego że młody dyplomata francuski nie zawierał małżeństwa wedle właściwych Mongolii zwyczajów ani też wobec przedstawicielstwa Francji, wyrok sądu paryskiego uznał powyższe małżeństwo za nieważne.

Tak to ekscentryczny syn ziemi francuskiej uwolniony został od dźwigania konsekwencji za szukanie egzotycznych wrażeń w Mongolii.

Odbiór kolei od Niemców.

Dziś rannym pociągami wyjechała do Torunia specjalna komisja kolejowa od odbioru od Niemców kolei w Prusach Królewskich i Gdańsku. Na czele komisji tej stoi inżynier Tadeusz Trepkowski, naczelnik wydziału szacunkowo-odbiorczego w ministerium kolei żelaznych. Po za tem do komisji należy dwóch starszych urzędników dyrekcyi warszawskiej, z wydziału ruchu i wydziału trakcyi.

Protest przeciwko strajkowi zecerów.

Syndykat dziennikarzy warszawskich powziął na posiedzeniu w dniu 18 bm. następującą uchwałę: „W „Kuryerze Warszawskim” wybuchnęło bezrobocie drukarskie. Powodem stało się wypowiedzenie jednemu z zecerów pracy w terminie, przepisany ustawą — wypowiedzenie, uzasadnione między innymi obiektywnym niedbalstwem, wskutek którego artykuł redakcyjny został złośliwie w duchu antypaństwowym zniekształcony, gdyż w tej formie zawiera jaskrawą, nie nadającą się do powtórzenia obrazę godła państwowego.

Strajk ten dotyka materialnie współpracowników redakcyi, dotyka prawa swobodnego wypowiedzenia się opinii redakcyjnej, bez obawy o złośliwe zniekształcenie, dotyka istoty uporządkowanego życia społecznego, gdyż nieuzasadnionem bezrobociem wprowadza w nie zamęt. Z tych wszystkich powodów Syndykat dzien-

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk.

Św. Agnieszki

Wschód słońca 8:29

Zachód słońca 5:14

Długość dnia 8:45

TEATR IM. JUL. SŁOWACKIEGO.

Środa: „Tartuffe”.

Czwartek: „Zręczność i przekora” i „Panna męzka”.

TEATR „BAGATELA”.

Środa: „Kobieta bez skazy”.

Czwartek: „Tylko sen”.

TEATR POWSZECHNY.

Środa: „Białe fartuszek”.

Czwartek: „Wieczorek uczniów Gimn. V.”.

OPERETKA W NOWOSCIACH.

Środa: „Wesoła wdówka”.

Czwartek: „Cnotliwa Zuzanna”.

WYKŁADY W DOMU ARTYST. (pl. św. Ducha).

Środa Jan Pietrzycki: „Poeci dzisiejszego Krakowa” (część II: Nowicki, Szukiewicz, Szczepański, Butrymowicz. (Z ilustr. recytacyja art. dram. Janusza Nowackiego).

Czwartek dr. Ludwik Rubel: „Polska myśl polityczna na nowych szlakach”.

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH.

Rynek główny Linia A—B L. 39.

Czwartek, prof. A. E. Baliński: „Kolendy, pastoralki i jasełka w Polsce”. Pieśni odśpiewa Piotr Kowal.

miętnik najbardziej przejrzysty, najbardziej frapujący, jaki tylko sobie można wyobrazić. Nie wiemy, czy oficjalna wiedza zechce zgodzić na wysnute tam jasno i logiczne wnioski, sądzimy jednak, że skierowane przeciwko wywodom Benjamin Prevotelle kontrargumenty — nie wytrzymają krytyki, wobec przedziwnie solidnej architektury gmachu hipotezy, jaka nam została podana. Argumenty, przez niego wytoczone, należą do rzędu tych, których obalić niepodobna. Dowody są tak jasne, że im się wierzyć musi. Ta zdumiewająca hipoteza nie tylko wydaje się niewzruszoną w swoich podstawach, ale otwiera przed nami nieogarnione dotychczas przez naukę horyzonty. Odkrycie Noela Dorgeroux pociąga za sobą skutki, tak daleko idące, że na razie trudno a nawet niepodobna określić ostatecznie granicy. To wielkopomne odkrycie wali w gruzy całą naszą wiedzę o przeszłości ludzkości i zmienia z gruntu koncepcje przyszłości. Od początku świata nie było wypadku o równie bezkonkurencyjnej doniosłości. To jest wypadek napozór jak najbardziej niezrozumiały a w istocie jak najbardziej zrozumiały, najwięcej skomplikowany i zarazem jak najprostszy. Wielki uczone — siłą rozumowania mógł dojść do tych samych wyników, jakie młodzienc, prawie dziecko jeszcze, osiągnął kierowany genialną intuicyją. Oto kilka informacji, jakich zechciał nam u-

dzielić Benjamin Prevotelle. Przepraszamy szanownych czytelników za to, że nie możemy podać więcej szczegółów o tym, który dotarł do jądra tajemnicy Noela Dorgeroux, ale pan Prevotelle liczy dopiero lat dwadzieścia trzy... Postaramy się dać...”

Musieliśmy przerwać czytanie, nie mogąc dojrzeć dalszych słów. Zdenerwowanie moje potęgowało się... Czyż nie dowiem się dalszego ciągu?...

Velmot wstał i trzymając ręce w kieszeniach jął przechadzać się tam i z powrotem.

Na chwilę zniknął mi z oczu, poczem powrócił z butelką wódki w ręku. Pociągnął dobry haust i odstawił butelkę. Następnie rozłożył gazetę i zaczął czytać. Bez wątpienia czytał to już po raz wtóry. Krzesło, na którym siedział Velmot, dotykało okiennicy. Mogłem więc i ja czytać z nim razem — wprowadzić nie koniec artykułu redakcyjnego, ale sam pamiętnik Prevotelle’a.

List otwarty do Akademii umiejętności.

„Proszę was, czcigodni panowie, abyście ten mój pamiętnik traktowali jako krótki wstęp do dzieła o większej doniosłości, do całego szeregu dzieł, jakie bez wątpienia ukażą się we wszystkich krajach osnute na podstawie tej skromnej przedmowy.”

(Ciąg dalszy nastąpi).

nikarzy warszawskich, jako reprezentant za wodu dziennikarskiego, współtwórca opinii publicznej, uznaje ten strajk za nieuzasadniony i wyraża nadzieję, że uświadomione czynniki zawodu zecerskiego przykrą tę sprawę jak najszybciej załatwią przez odpowiedni nacisk na elementy, nie dość zorientowane, aby rozumieć zasady wolności słowa i uporządkowanej pracy."

Zbrodniarze niemieccy nie stawiają się przed sąd koalicyjny?

(?) W jednym z dzienników berlińskich generał Chelius, były adjutant byłego cesarza Wilhelma, zastanawia się nad różnicami ewentualnościami, wobec których stanąć mogą funkcjonariusze i oficerowie niemieccy, wciągnięci przez koalicyję na listę zbrodniarzy, kwalifikujących się do wydania. Samobójstwo lub uchodźstwo mogą tu być jednakowo brane pod uwagę.

Oskarżeni nie powinni w każdym razie — zdaniem owego generała — oddać się w ręce nieprzyjaciół, gdyż to równałoby się istnej kapitulacji, sprzecznej z ich obowiązkiem żołnierskim, ani też starać się ukryć.

Wydanie winnych — pisze pruski generał — może stać się w Niemczech hasłem do poważnych komplikacji. Wszystkie traktaty mogą się wskutek tego zachwiać. Naród niemiecki jest jeszcze dość siny, aby w danym razie mógł bronić swego honoru. Jeszcze może uniknąć tej katastrofy. Jeżeli koalicyja zrzeknie się żądań wydania winnych, znajdzie wtedy wobec siebie Niemcy uspokojone i skłonne do wypełnienia swych ciężkich zobowiązań.

Płynny „kontrrewolucjonista“

Jak donoszą osoby przybyłe z Kijowa bolszewicy wydali swego czasu ostry zakaz sprzedaży i spożywania alkoholu na terenach „Sowdepil“ z wyjątkiem frontu. Każdy przyłapany na sprzedaży „zakazanego owocu“, jak niemniej każdy przechodzący spotkany na ulicy w stanie potrzebującym zostaje na miejscu, bez względu na rozstrzelany. Skutek tych zarządzeń jest następujący: żołnierze i cywili upijają się w domu.

Psy w walce ze złodziejami kolejowymi.

(1.) Wobec szalonych rozmiarów, jakie przybierają kradzieże na kolejach francuskich, postanowiły władze użyć psów tresowanych jako służby bezpieczeństwa na stacjach kolejowych. Psuństwo polega w tym wypadku na korzystnych doświadczeniach poczynionych z czworonogami stróżami bezpieczeństwa przy ochronie magazynów wojskowych w czasie wojny. Na różnych stacjach kolejowych francuskich puszczono już w ruch gromady psów; tresura odbywa się na wzór psów wojskowych. Psy liczące 15 miesięcy życia przygotowywane są przez okres sześciu tygodni do trzech miesięcy do zwalczania kolejowych band złodziejskich.

Oryginalny filantrop.

PRECZ Z SAMOBÓJSTWAMI!

(1.) Medalem królewskiego towarzystwa humanitarnego, w Londynie został nagrodzony świeżo oryginalny filantrop Renben Hopkins, postać znana dobrze stolicy Anglii.

Pan Hopkins jest stróżem mostu Westminster, zwanego ogólnie „mostem samobójców“. Dzielny ten człowiek, pełniąc przez długie lata straż w jednym i tym samym punkcie, szczególnie ulubionym przez tych wszystkich, którzy rzuceniem się w nurty rzeki pragną za jednym zamachem przeciąć pasmo ciężącego im życia, zdobył bogate doświadczenie i dar bystrej obserwacji, jeden też rzut oka wystarcza mu na rozpoznanie tych, których nieszczęście rzuca w objęcia śmierci.

I każdym razem, gdy strażnik-filantrop spotka się oko w oko z człowiekiem siędładowym namiętnie samobójczą, zbliża się doń dyskretnie, a zaczawszy sprytnie potoczną napozór rozmowę, stara się umocnić go na duchu i odwieść od wykonania ponurego planu. Spełniając swą altruistyczną misję z dużą delikatnością, Hopkins uratował już w ten sposób życie wielu osobnikom, skierowując ich myśli na zdrowe normalne tory. Za ocalanie obywateli Anglii spotkała go teraz słuszną nagroda.

Czy Wisła i Wilga wyleją?!

(T) Od kilku dni grozi Krakowowi niebezpieczeństwo powodzi. Wisła wzbogacona wodami wezbranych potoków z szumem toczy swe mętne wody. Woda sięga już niższych bulwarów, a w niektórych nawet je zakrywa. Najbardziej sroży się rzeczółka Wilga, która wpadając do Wisły od strony Ludwinowa i Podgórza grozi

z tej strony wylewem. Woda sięga tuż za starą rogatką w Podgórze pół metra od drogi.

Podobnie wysoko sięga woda w Zakrzówku. W ostatniej chwili donoszą nam, że woda na Wiśle i Wildze z wolna opada. Jeśli nie nadejdą jeszcze ulewne deszcze, zapewne obawa powodzi minie.

Z przytoczonej Rady aprowizacyjnej m. Krakowa.

(T) Na posiedzeniu przytoczonej Rady aprowizacyjnej, która odbyła się w poniedziałek, tj. 19 bm. pod przewodnictwem radcy dra Schwarzenberg-Czernego dokonano po myśli rozporządzenia ministerstwa aprowizacji wyboru członków komisji kwalifikacyjnej dla przydziału dodatkowych racyi żywnościowych racyi żywnościowych dla pracowników w zakładach przemysłowych użyteczności publicznej i t. p. Jako reprezentantów przemysłowców wybrano

Paskarstwo naszych piekarzy.

Piekarze i handlarze pieczywa wyzyskują ubogą ludność.

(T) Od kilku tygodni brakuje już chleba na kartki, a ludność naszego miasta zmuszona jest nabywać pieczywo poza kontyngentowe. Naturalnie wykorzystują po swojemu sytuację nasi piekarze, którzy mając zapasy mąki, wypiekają chleb i bułki, a następnie dają do wysprzedania po lichwiarskich cenach i zarabiają na tem niezwykle sumy.

Wobec rozszerzającego się coraz więcej w mieście ulicznego handlu pieczywem, tutejszy Urząd walki z lichwą w Dyrekcji policyi zarządził onegdaj obławę na pokątnych handlarzy pieczywem. Podczas przeprowadzonych dochodzeń wstępnych stwierdzono, że tutejsi piekarze nie stosują się do wydanego im swego czasu przez tutejszy Magistrat, a dotychczas obowiązującego zakazu sprzedawania pieczywa sklepikarzom i pokątnym handlarzom, a to zapewne z powodu obawy przed odpowiedzialnością karną za sprzedawanie pieczywa wprost publiczności po paskarskich cenach.

Piekarze, nagromadziwszy wielkie zapasy mąki, odstępują potajemnie pieczywo sklepikarzom i ulicznym handlarzom, którzy płacą

pp. Epsteinowi, pre. Izby handl. i P. Kosobudzkiemu, r. miejsk. jako przedstawicieli robotników pp. Topinka i Jasińskiego. Następnie zgodnie z wnioskiem magistratu uchwalono zaproponować wydziałowi spraw aprowizacyjnych dla Małopolski następujące związki stowarzyszeń spożywczych jako hurtowych odbiorców soli, mianowicie: 1) „Proletariat“, Związek robotniczych stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych dla ziem polskich byłego zaboru austriackiego. 2) Małopolska hurtownia aprowizacyjna (dawniej „Huza“). 3) Związek polskich stowarzyszeń spożywczych i 4) Związek gospodarzy.

Wreszcie wobec uchwalonej przez Sejm relacji korony do marki wezwano Magistrat, aby celem obmyślenia odpowiednich środków zaradczych, mających na celu ochronę ludności przed wyzyskiem, zwołał konferencję fachowych czynników i przedłożył Radzie aprowizacyjnej wnioski w najbliższym czasie.

im każdą żadaną przez nich cenę. Jak wiemy, piekarnie krakowskie widzimy wciąż zamknięte, a ma drzwiami przybite kartki: „Z powodu braku mąki chleba nie ma!“

Handlarze nabyte w ten sposób pieczywo odsprzedają publiczności przeważnie biednej, po lichwiarskich cenach.

Dochodzenia stwierdziły, że piekarz Birm Półwisi Zwierzynieckiem sprzedawał hurtownie pieczywo handlarzom, pobierając za 2-kilogramowy bochenek lichego chleba 36 koron.

Piekarz Woźniak przy ulicy Wiślniej sprzedawał handlarzom 20-gramowe bułeczki po 90 hal. i po 1 kor., — a większe nieco 60-gram. po 2 kor.

WYPIEK CIASTEK TRWA DALEJ.

Stwierdzono również, że cukiernie i tajne piekarnie, mimo zakazu, wypiekają ciastka z mąki, które następnie w wielkiej ilości sprzedają pokątnym handlarzom. Doprowadzone z obławą handlarzy do policyi, po przesłuchaniu i zakwestyonowaniu im pieczywa, odstawiono do komisaryatu targowego w Magistracie.

Piekarzom wytoczono śledztwo.

Napad na węglowy pociąg pod Krakowem.

Żołnierz konwojujący pociąg strzałem z karabinu rani jednego z rabusiów.

(T) Donosiliśmy przed kilku dniami, że całe bandy rabusiów napadają koło Krakowa na pociągi z węglem, a znabowany węgiel następnie (jak się wielokrotnie okazało) puszczają na pastek, sprzedając po 100 koron za cetnar. Często także wypadki zdarzają się w Rżasce koło Krakowa, gdzie pociągi z węglem bywają systematycznie okradane i rabowane.

Wczoraj znów o godzinie 4 po południu przejeżdżał od Krakowa pociąg ciężarowy z węglem

w stronę Płaszowa i tuż za III-cim mostem na Wiśle został napadnięty przez tłum rabusiów, którzy rzuciwszy się na niego, poczęli wyzyskiwać z wagonów węgiel. Żołnierz, eskortujący pociąg, strzelił w tłum i trafił jednego z rabusiów, niejakiego Józefa Kołatkiewicza, raniąc go w pośladek. Kołatkiewicz ujęty, tłumaczył się, że nie miał zamiaru kraść węgla, okazało się jednak, że już wielokrotnie był karany za kradzież węgla.

(1.) **DELEGAT MINISTERSTWA KULTURY I SZTUKI W KRAKOWIE.** Referent teatralny Ministerstwa kultury i sztuki, wybitny literat warszawski, p. St. Miłaszewski — jak donosiliśmy — bawi od kilku dni w Krakowie. Celem podróży delegata ministerstwa jest zaznajomienie się z działalnością i rozwojem teatrów małopolskich oraz teatru plebisytowego w Cieszyńsku. W Krakowie był p. Miłaszewski kilkakrotnie we wszystkich teatrach, interesując się z natury rzeczy najbardziej teatrem im. Słowackiego, o którym miał się wyrażać jaknajpochlebniej.

NA POSIEDZENIU POŁĄCZONYCH SEKCJI I, II, III, i Komisji dla przemysłów gospodniarskich, uchwalono: 1) Projekt rozporządzenia o zaprowadzenie opłat od przedsiębiorstw gospodniarskich, tudzież od przedsięwzięcia napelniania flaszek piwem i od sprzedaży palonych napojów spirytusowych w naczyniach zamkniętych; 2) Podwyższenie podatku od psów; 3) Wniosek w sprawie zaciągnięcia pożyczki w kwocie 5.000.000 koron, z funduszu mieszkaniowego na budowę trzech domów trzechojętowych; 4) Przystąpienie gminy do Banku Komunalnego w Warszawie z kwotą 10.000 Marek; 5) Utworzenie Wydziału dla spraw Opieki społecznej.

Z TEATRU „BAGATELA“. Zapowiedziana na jutro (czwartek 22 bm) premiera „Tylko sen“ ciekawej komedii Lothara Schmidta, obudziła w mieście

ogromne zainteresowanie. Zgłoszenia o bilety napływają licznie. Dzisiaj wieczorem po raz 23-ci „Kobieta bez skazy“ Zapolskiej, która ponownie pojawi się na scenie „Bagateli“ dopiero w tygodniu przyszłym.

SOBOTNIA POPÓŁDNIOWKA W „BAGATELI“ przeznaczona dla dzieci i młodzieży, przyniesie niezmiennie barwną i efektowną bajeczkę sceniczną pt. „Trutnie“. Rzecz napisana przez p. Ir. Pniowównę, ilustrowana ładną muzyką układu p. Machalskiej. Wykonawcami będą wyłącznie dzieci. Reżyserję prowadzi p. Noskowski, tańce układu i pod kierunkiem p. Koszutskiego. Bilety nabywać już można przy kasie. Ceny miejsc niższe.

„ROZWODKA“ najznakomitsza operetka R. Falla wkrótce ukaże się na afiszu teatru Nowości Operetka ta, która obiegła wszystkie sceny obu półkul świata, zyskała sobie bezsprzecznie pierwszorzędne miejsce w dziedzinie lekkiej muzyki. Dyrektor teatru Nowości z wielkim nakładem pracy i kosztów przystępuje do wystawienia tego arcydzieła operetkowego. Główne role powierzono najlepszym artystom. Próbnymi, które odbywają się od dłuższego czasu kieruje bardzo pomysłowo p. L. Latajner-Lawski. Część muzyczną prowadzi energicznie kierownik B. Wallek-Walewski.

KRAKOWSKIE TOWARZYSTWO SPIEWACKIE „ECHO“. Grono miłośników pieśni polskiej postanowiło stworzyć nowy męski zespół śpiewacki i zdołało w krótkim czasie skupić przeszło 50 wybitnych

FRANCESKA BERTINI najznakomitsza artystka włoska, słynna na cały świat pięknem, **AMLETTA NORELLI** najslawniejszy tragik włoski, z obrazów „Quo vadis“ i „Kleopatra“, wystąpią po raz pierwszy razem w filmie w „UCIESZE“.

krakowskich śpiewaków. Konstytuujące walne zgromadzenie przyjęło nazwę: Krakowskie Tow. śpiewackie „Echo” i wybrało prezesem r. M. Fontana, założyciela i wieloletniego prezesa lwowskiego Tow. śpiewackiego „Echo”, a dyrygentami pp. dyr. B. Walick-Walewskiego i A. Isakowicza. Próby z utworów, które będą wykonane na inauguracyjnej koncercie dn. 30 marca br. odbywają się w lokalu uczczonym „Echo” bezinteresownie przez tut. Tow. muzyczne. Na kwiecień br. jest w planie wspólny koncert lwowskiego i krakowskiego „Echo”. Nadto rozpisze „Echo” w połowie br. konkurs na najlepsze utwory chorałowe; w tym celu opodatkowali się dobrowolnie wszyscy Echiści. W myśl zasad przyjętych przez założycieli ma być wszelka praca w „Echo” bezinteresowna, liczą członków chóru o graniczoną, a utwory mają być wystudowane na pamięć.

ZABAWA TANECZNA. Świeżo powstałe w naszym mieście Krak. Tow. śpiewackie „Echo” urządza w niedzielę, dnia 25 bm. w sali Kasyna wojskowego o godz. 8 wieczór zabawę taneczną, dochód z niej przeznaczony na zasilenie swego funduszu konkursowego. Zaproszenia wydaje się codziennie do soboty 24 bm. włącznie, od godz. 6—8 wieczór w lokalu „Echo” (Pałac Spiski II p.). Usiłowania młodzieży Towarzystwa, mające na celu pobudzenie twórczości kompozytorów polskich, zasługują na gorące poparcie.

VII-my WIECZÓR KAMERALNY odbędzie się w piątek dn. 23 bm. w salach Instytutu muzycznego. W programie kwintety fort. Schumann, Dworak, oraz śpiew solo art. oper. prof. St. Tarnawskiego.

Z DOMU ARTYSTÓW (plac św. Ducha). Wykłady zapowiadane na piątek i sobotę, z powodu zajęcia sali na te dni przez „Klub artystów”, zostają odczytane do przyszłego tygodnia. Dziś (środa) o godz. wpół do 8 wiecz. odbędzie się w Domu artystów „godzina recytacji” art. dram. J. Nowackiego: „Pocci dziesięcioletniego Krakowa”, część II, ze słowem wstępni Jana Pietrzyckiego — jutro (czwartek) wykład red. dra Ludwika Rubla: „Polska myśl polityczna na nowych szlakach”. Początek o godz. wpół do 8 mej.

WIELKA REDUTA KOALICYJNA, która odbędzie się dn. 4 lutego w sali Szkoła, zapowiada się znakomicie. Z prowincji napłynęło już obecnie bardzo wiele zgłoszeń listownych. Wobec tego, iż Komitet nie posiada dokładnej listy adresowej, uprasza najuprzejmiej, by zwracano się po zaproszenia do biura Komitetu Smoleńska 21 parter na prawo, codzień od 4—5, osobście lub listownie.

DRUGIE ZEBRANIE LITERATÓW. W czwartek 22 bm. o godz. 5 popoł. odbędzie się w Domu artystów, przy placu św. Ducha, drugie zebranie literatów, na którym toczyć się będzie dalsza dyskusja o rzekłym połozeniu obecnym literatów oraz o budzeniu ruchu wydawniczego. Na posiedzeniu tem wygłoszone będą także krótkie referaty o literackich emeryturach, prawach autorskich i ustawie prasowej. Udział w zebraniu służy wszystkim literatom.

WIECZÓR TANCJACY na rzecz polskiego Czerwonego Krzyża dn. 24 bm. zapowiada się świetnie. Zaproszenia zostały wysłane. Bliższych objaśnień udzieli Komitet Czerwonego Krzyża, Pędzichów 16, między 10 a 1 rano.

PORANEK BEETHOVENA „FIDELIO” odbędzie się w niedzielę 25 bm. w sali Tow. Lekarskiego. Prelegentem będzie dr Józef Reiss, w części ilustracyjnej: Wanda Hendrichówna, Adam Ludwig, Marya Karpińska, Jan Pawlikowski. Poranek zapowiada się świetnie. Bilety są już do nabycia u J. Rudnickiego, Linia A—B.

(T) WŁAMANIE DO KONSUMU ROBOTNICZEGO W PODGÓRZU. W nocy z 18 na 19 bm. włamano się do konsumu robotniczego „Naprzód” w Płaszowie-Podgórzu i skradziono tam różne towary konsumcyjne wartości przeszło 13.000 K. Policja odkryła magazyn złodziejski, gdzie złożono kradzione towary, a mianowicie w starej cegielni na poddaszu. Towar zabrano za złodziejami wszczęto dochodzenia.

(T) ZAKWESTYNOWANIE PÓŁ MILIONA KORON NA CZARNEJ GIEŁDZIE. Wczoraj aresztowała policja na tutejszej „czarnej giełdzie” Jankla Miodownikę z Bodzentyna z Kongresówki i Arona Wolfa za niedozwolony handel walutą. Znalezione u nich pół miliona koron i skonfiskowano.

Pierwszorządne arcydzieło światowej sławy „CINES”

MIŁOSNE NOCE BOCCACCIA (DECAMERON)

poemat w 6 aktach z prologiem.

Kinoteatr „SZTUKA”

Hotel Saski, ul. św. Jana 6.

Od środy do niedzieli

CZWARTA (ostatnia) SERJA

znakomitego dramatu kryminalnego p. t.:

Krwawe zmyły Paryża

KINO „OPIEKA”, Zielona 17

Pamiętajcie o żołnierzu polskim!!!

REWIZYJE U MASARZY odbywają się w dalszym ciągu. Ci masarze, którym udowodniono, że skarsztwo zostaną aresztowani. Wczoraj skonfiskowano wielką ilość słoniny w firmie Strauchtel.

Zbrodnia w kantorze wymiany na Kazimierzu.

Bandyci w mundurach wojskowych. — Zastrzelenie 41-letniego Jakóba Grünfelda. — Aresztowanie sklepikarki z Nowej Wsi. — Policja jest już na tropie morderców.

Kraków, 21 stycznia.

Wczoraj po godzinie 7 wieczorem doniesiono do policji, że przy ul. Krakowskiej l. 13 na Kazimierzu jacyś bandyci

zamordowali w tajnym kantorze wymiany

41-letniego Jakóba Grünfelda.

Zbrodnię popełniono w mieszkaniu Grünfeldów, mieszczącym się na parterze w podwórzu. Jak się okazało, Grünfeldowie trudnili się wymianą pieniędzy.

Krytycznym wieczoru w domu w pierwszym pokoju siedział Jakób Grünfeld i jego ojciec 80-letni Chaskel.

Wedle zeznań świadków, do tajnego kantoru przybył około godz. 7 wieczór żołnierz i prosił Jakóba Grünfelda o zmianę koron na marki. Bezpośrednio po nim zjawiła się u Grünfeldów Marya Woźniczka, sklepikarka z ul. Chocimskiej na Nowej Wsi, w towarzystwie jakiejś Żydówki. Woźniczka przyniosła banknot opiewający na 10.000 kor. do wymiany na drobno. W czasie, gdy Jakób Grünfeld zmieniał pieniądze, wpadło do pokoju 5 drabów, ubranych w mundury wojskowe i krzycząc: „ręce do góry!”

przyłożyli lufy rewolwerowe do głowy młodszego Grünfelda.

Dwaj inni zrabowawszy pieniądze, zbiegli. Gdy i reszta poczęła się wycofywać z pokoju, wybiegli za nimi Jakób Grünfeld do sieni. Tam w ciemności strzelili do niego bandyci kilka razy z rewolwerów, kładąc go trupem na miejscu. Bandyci zbiegli drugą bramą.

Na miejsce zbrodni przybył dyr. policji Rękievicz, radcy pol. dr Szczepański i Minasowicz, oraz nadkom. Gebhardt. Aresztowano Woźniczkę, przy której znaleziono 4000 kor. i 600 marek, ukrytych pod bluzką na piersi. Marki były przestrzelone.

Na schodach leżał trup Jakóba Grünfelda z przestrzeloną głową. Jak stwierdzono, trzy kule utkwiły w mózgu.

Zeznania Woźniczki.

Woźniczka przesłuchiwana „pod Telegrafem” opowiada, że w czasie napadu skryła się pod

BRAK NAFTY. Od dłuższego czasu nie można dostać nafty na legitymacje wydawane w magistracie do sklepów krakowskich. Co na to prezydent miasta.

Przesłuchanie domowników.

W tym samym domu znajduje się szynk, w którym schodzili się stale bandyci rozmaitego pokroju. Tam też widziano krytycznego dnia kilku podejrzanych ludzi, obradujących nad jakąś sprawą. Do późnej nocy przesłuchiwało domowników i właściciela restauracji.

Na miejscu była także „Aida” pies policyjny, jednak śledztwo prowadzone przez nią nie dało żadnych rezultatów.

Prawdopodobnie bandyci, którzy dokonali napadu rabunkowego na dom Grünfeldów, są ci sami, którzy napadli na dwóch podoficerów francuskich przy ul. Topolowej.

Co zeznają świadkowie.

Sym restauratora, p. Thor, zeznaje, że na odgłos strzałów wybiegł na podwórze i zobaczył przebiegających w ciemności trzech mężczyzn w mundurach wojskowych. Ów dom jest narożny i ma dwie bramy, t. j. jedną od ulicy Krakowskiej, drugą od ul. Rabina Meiselsa. Bandyci uciekli ulicą Meiselsa i znikli w ciemności. Thor, jak zeznaje, strzelił za uciekającymi dla postrachu.

Do śledztwa nie można było użyć psa policyjnego, gdyż sąsiedzi na odgłos strzałów pospieszyli morlowanemu z pomocą i ślady zatarli tem bardziej, że leżące na ziemi lały wodę, aby go ocucić.

Przed domem, w którym popełniono morderstwo, gromadziły się do późnej godziny tłumy. Dom otoczony jest policją. Dziś odbędzie się na miejscu zbrodni komisja sądowo-lekarska.

Policja prowadzi energiczne śledztwo i jest nadzieja, że w krótkim czasie uda się wpaść na trop i ująć śmiałych bandytów.

TELEGRAMY

Ograniczenia w przywozie żywności z Poznańskiego.

Warszawa (PAT) Władze poznańskie zawiadomiły tutejsze instytucje aprowizacyjne, że masowy wywóz produktów spożywczych do Kongresówki i Małopolski z Poznańskiego będzie zmniejszony z tego powodu, że Niemcy, opuszczając terytoria poza była linią demarkacyjną, przyznane traktatem pokojowym, wywieźli z tych miejscowości znaczne ilości żywności. Ponieważ i w te zostały ogołocone, wobec tego zbywające w Poznańskim zapasy składowane zostały do odzyskanych miejscowości. Dopiero po zaopatrzeniu tych miejscowości w ziemniaki, jarzyny i inne produkty, będą wykonywane obciążenia wywozowe w żądanej ilości dla Kongresówki i Małopolski.

Choroba Petlury.

Lwów. (PAT) Z Warszawy donoszą do „Wpędu” pod datą 18 bm.: Ataman Petlura jest chory i nie opuszcza swego mieszkania. Jeżeli tylko stan zdrowia na to mu pozwoli, wyjeżdża ataman Petlura na Ukrainę z tymi członkami rządu, którzy bawią teraz w Warszawie.

Minister kolei we Lwowie.

Lwów (PAT) Minister kolei dr Bartel, przybył wczoraj do Lwowa w towarzystwie sekretarza osobistego p. Buszyńskiego. Minister odbył dzi-

śnią konferencję z Dyrektorem kolei Barwicem. zwiedził warsztaty kolejowe i przyjął kilka delegacji.

Strajk drukarzy w Poznaniu.

Poznań. (PAT) Wczoraj rano wybuchł strajk drukarski. Strajkują zecerzy i pracownicy drukarscy wszystkich drukarni poznańskich. Między właścicielami drukarni i zecerami toczą się rokowania i jest nadzieja, że dziś rano będzie praca wznowiona. Strajk ma podkład wyłącznie ekonomiczny. Gazety wczoraj nie wyszły.

Łotwa żąda od Niemiec odszkodowań.

Warszawa. (W. B. K.) Łotewskie biuro prasowe komunikuje: Rząd niemiecki zwrócił się za pośrednictwem misji gen. Nissela do rządu łotewskiego z zapytaniem, czyby Łotwa nie chciała wznowić stosunków dyplomatycznych z Niemcami. Rząd łotewski oświadczył, że gotów jest to uczynić pod warunkiem, że Niemcy zapłacą — zgodnie z postanowieniami traktatu wersalskiego — odszkodowanie za szkody wyrządzone Łotwie przez wojska niemieckie.

Popi stawiają opór w wydawaniu zagrabionych kościołów.

Wilno. (PAT) Władze polskie przy odbieraniu kościołów zabranych ongi przez Rosjan napotykały na Białorusi na opór miejscowego duchowieństwa prawosławnego. W ostatnich dniach zajęto kościoły w Cholaszczynie i Cholaszowie pod Miłodecznem.

O dalsze zawieszenie ruchu kolejowego dla powstrzymania epidemii tyfusu.

Lwów (Tel. W.) Tutejszy urząd zdrowia zwrócił się do min. zdrowia i kolei z wnioskiem, by zarządzone przez władze ograniczenie ruchu kolejowego zatrzymane nadal w okręgach stanisławowskim i lwowskim, dopóki władze sanitarne będą uważały za konieczne, celem powstrzymania epidemii tyfusu plamistego. Komisja sanitarna Tow. lekarskiego we Lwowie, na wczorajszym posiedzeniu, oświadczyła się za tym wnioskiem i uchwaliła wysłać deputację do bawiącego we Lwowie min. kolei Bartla z przedstawieniem tego postulatu oraz potrzeby urządzenia odwyszarni na dworcu lwowskim.

600.000 kor. dla Lwowa dla zwalczania tyfusu.

Lwów (Tel. W.) Min. zdrowia zezwoliło telefonicznie na wyasygnowanie gminie miasta Lwowa zasiłku w kwocie 600.000 kor. na zwalczanie epidemii tyfusu plamistego.

Okradzenie magazynu sądu etapowego.

Lwów (Tel. W.) Do magazynów sądu etapowego dokonali niewysłędzeni sprawcy włamania i skradli znaczne zapasy słoniny i ziemniaków. Rozbili również kasę wirthheimowską, jednak pieniędzy w niej nie znaleźli.

Wiec w sprawie reformy nauczania w Politechnice lwowskiej.

Lwów (Tel. W.) 23 bm. odbędzie się we Lwowie wiec, celem omówienia reformy studyów i egzaminów tutejszej szkoły politechnicznej.

Kiereński w Warszawie?

Warszawa (Tel. M.) Rozeszły się tu pogłoski, że Kiereński bawi incognito w Warszawie. Sferę międzynarodową przeczą tej pogłosce.

Nowy poseł francuski w Warszawie.

Warszawa (Tel. M.) Z Paryża otrzymano tu wiadomość, że na miejsce dotychczasowego posła Rzeczypospolitej francuskiej w Warszawie p. Pralona, wyznaczony został p. Saint Anlaire, obecny poseł francuski w Bukareszcie.

Senator Morgentau wraca do Polski.

Warszawa (Tel. M.) Jak słychać zapowiedziany jest na miesiące letnie przyjazd do Polski sen. Morgentaua. Przyjazd ten nie stoi podobno w związku ze sprawami politycznymi.

Aresztowanie pułkownika w Modlinie.

Modlin. (Tel. M.) Wykryto tu nadużycia w budownictwie wojskowym. Mianowicie kierownik budownictwa, pułk. B. brał zaliczki na materiały, których przy rewizji nie można było odnaleźć. Pułk. B. został aresztowany i przewieziony do Warszawy. Razem z nim aresztowano dwóch sierżantów. Do Modlina wysłano z Warszawy specjalną komisję śledczą.

Nowi kandydaci na wiceministra skarbu.

Warszawa. (Tel. M.) W kołach politycznych opowiadają, że kandydatura p. Michalskiego na wiceministra skarbu stała się nieaktualną. Przyczyną tego jest nieuwzględnienie życzeń p. M., zdających do przyznania mu pewnej samodzielności we wszystkich działach skarbowych z wyjątkiem walutowego i budżetowego. Jako kandydatów na to stanowisko wymieniają: prez. lwowskiej dyr. skarbu p. Bugno, dyr. krak. urzędu skarbowego p. Peca i szefa sekcji budżetowej Zaczka.

Przegrupowanie sił w obozie ludowców.

Warszawa (Tel. M.) W kuloarach sejmowych mówią o mającym nastąpić zasadniczym przegrupowaniu sił w P. S. L. Przegrupowanie to ostatnio zadecyduje o fizyognomii politycznej tego Klubu.

Zjazd stronnictwa „Wyzwolenia“.

Warszawa. (Tel. M.) Na 1 lutego zapowiedziany jest zjazd ogólny stronnictwa ludowego „Wyzwolenia“. Na zjeździe tym ma być poruszona sprawa konieczności uchwalenia konstytucji

tucy przed końcem marca br., a w związku z tem rozpisania nowych wyborów. W końcu u-

regulowane zostanie ostateczny stosunek stronnictwa do grupy „Piasta“.

Konflikt polsko-amerykański z powodu zerwania układu pożyczkowego.

Warszawa. (Tel. M.) W warszawskich sferach finansowych krąży pogłoska, że min. Grabski zerwał układ o pożyczce z konsorcjum amerykańskim pp. O'Langlina i Patehina. Zerwanie nastąpiło podobno na zasadzie opinii Rady mi-

dzynisteryjalnej. Łącznie z tem opowiadają, że poseł Stanów Zjedn., Gibson, zamierza z tej uchwały wyciągnąć jaknajdalej idące konsekwencje.

Anglia będzie wysyłała żywność bolszewikom

Warszawa (PAT) „Kurier polski“ podaje z Paryża: O'Grady i Litwinow podpisali w Ko-

penhadze układ angielsko sowiecki o wymianie jeńców i dostawie odzieży i żywności.

Obejmowanie ziem polskich odbywa się bez starć.

Warszawa (PAT) Komunikat sztabu gen. wojsk polskich z 20 bm. Front litewsko-białoruski: Oddziały nasze dokonały udanych wypadów na wschód i północ od Lepie, biorąc jeńców i zdobywając wojenną. Patrol ułański rozbił placówkę bolszewicką na wschód od Kupczewic.

Front wołyński: Spokój.

REWINDYKACJA ZIEM POLSKICH NA ZACHODZIE.

Obejmowanie ziem polskich przebiega bez starć. W dalszym ciągu według planu i bez starć. W dniu wczorajszym, tj. 19 stycznia, wzięliśmy Lubawę, Nowie Miasto i Kowalewo; na obszarze byłego Księstwa Poznańskiego doszliśmy na północ do linii kanału bydgoskiego i Noteci, zajmując przytem Ujście. Na południu osiągnęliśmy granicę obszaru plebiscytowego śląska Górnego.

Podpis: Pierwszy zastępca szefa sztabu generalnego Kuliński pułkownik.

Komisje graniczne przy pracy.

Warszawa. (Tel. M.) Z Paryża nadeszła tu wiadomość, że komisja międzysojusznicza, mająca wykreślić granice polsko-niemieckie, udaje się na miejsce przeznaczenia 24 bm. Tymczasowe rozgraniczenie na terenach plebiscytowych dokonane zostanie przez komisję plebiscytową w porozumieniu z Niemcami. Dopiero po skończeniu plebiscytu i wykreśleniu ostatecznych granic, komisje odnośne będą je omawiać na miejscu.

Januszajtis komendantem Chelmina.

Warszawa (PAT) „Kurier polski“ podaje, że pułkownik Januszajtis został reaktywowany i mianowany komendantem Chelmina w Prusiech zachodnich.

Bolszewicy czescy nie dopuszczają górników polskich do pracy.

Cieszyn. (PAT) Wczoraj rano odbyła się w Morawskiej Ostrawie konferencja przedstawicieli rządu polskiego z delegatami robotniczymi wszystkich szybow. O godz. 6 wieczorem ma się odbyć konferencja szersza między mężami zaufania robotników, a przedstawicielami ministerstwa spraw wewnętrznych, handlu i pracy. Strajk w Zagłębiu Ostrawskim przybiera czasem formę dość oryginalną. Wczoraj naprzekład górnicy ze szybu „Hermenegilda“ nie pod-

jęli pracy, ponieważ policzono im przydział tytoniu o 2 korony drożej. Na wielu szybach praca idzie jako tako na rannej zmianie, po południu zaś nikt się nie zjawia do pracy. Robotnicy polscy, którzy chcą pracować, narażeni są na gwałty i prześladowania ze strony czeskiej. W Karwinie na szybie „Hoheneger“ doszło do bójki z powodu wezwania ze strony polskiej do pracy. Podobnie dzieje się na innych szybach.

Czesi muszą doprowadzić swe państwo do upadku.

Praga. (PAT) Znany przywódca Niemców czeskich dr. Lodgmann wygłosił w Cieplicach na zgromadzeniu wyborczym długą mowę o sytuacji politycznej w Czechach, w której między innymi powiedział: Jeżeli naród czeski zechce jasno ocenić obecną sytuację, wówczas przekonają się z łatwością, że dotąd budował państwo na piasku. Stoimy ciągle wobec szowinizmu i

manii wielkości Czechów, którzy wyobrażają sobie, że Praga jest nie tylko centrum całej Europy, lecz, że w niej skupiają się interesy całego świata. Żadne stronnictwo nie jest skłonne do najmniejszych ustępstw wobec drugiego. Swym postępowaniem Czesi muszą doprowadzić państwo do upadku.

Wielka katastrofa kolejowa

Gdańsk (PAT) W nocy ubiegłej wykoleił się koło stacji Piła pociąg pociąg towarowy, idący z Berlina. W kilka minut później na wykojony pociąg towarowy najechał pociąg po-

spieszny, idący z Królewca. Kilka wagonów pociągu pociągu pociągu zostało zniszczonych. Dotychczas stwierdzono śmierć 17 osób. Rannych jest wielu.

Nota o wydanie zbrodnicy Wilhelma.

Lyon. (PAT) Dutesta wręczył przedstawicielowi Holandii w Paryżu Ludonowi, notę, domagającą się wydania Wilhelma. W nocy tej mocarstwa sprzymierzone, powołując się na treść art. 227 traktatu wersalskiego, przypominają sumarycznie między innymi zbrodniami Wilhelma: cyniczne naruszenie neutralności Belgii i Holandii, barbarzyńskie branie zakładników, masowe deportacje, porywanie młodych dziewcząt z Lille i wydawanych bez ochrony na

szanbienie, systematyczne zniszczenie zajętych terytoriów bez konieczności wojkowej i wojennej podwójnej, i niezliczone wykroczenia przeciw nie wojującym, jakich dopuszczali się władze niemieckie. Nota wyraża przekonanie, że ludność Holandii jest wysoce zainteresowana tem, żeby nie dać pozorów, iż osłania głównego sprawcę naruszenia solidarności narodów i że ułatwi niewątpliwie wydanie sądowni tego, którego wydanie żądają głosy milionów ofiar.

Radek nad granicą Polską.

Gdańsk. (PAT) „Danziger Zeitung“ dowiaduje się, że znany bolszewik Radek przybył w towarzystwie kilku bolszewików niemieckich nad granicę polską.

Tajemnice Kanału Panamskiego

Część III. i ostatnia
w „UCIESZE“ — dziś.

Burzliwe debaty sejmu nad ustawą o obywatelstwie polskim.

Zniesienie dekretu o utworzeniu urzędu rozdzielczego

Warszawa, 20 stycznia.

Pierwszym punktem wczorajszego posiedzenia Sejmu było drugie czytanie ustawy o obywatelstwie polskim. Referent poseł Głabiński przedkładał ustawę ponownie, z uwzględnieniem poprawek, poczynionych podczas rozprawy sejmowej.

Pos. Gruenbaum występuje przeciwko art. 2 ustawy, w którym jest mowa o tem, kto ma być uznany za obywatela polskiego. Mowca proponuje dwie poprawki, zmierzające do tego, aby **uznać za obywateli polskich wszystkich tych, którzy zamieszkiwali na ziemiach polskich od 1 sierpnia 1914**, bez względu na to, czy wojna zmusiła ich na jakiś czas do wyjazdu oraz tych, którzy zgłosili się i zostali przyjęci do armii polskiej.

Popiera jego wniosek pos. Hirschhorn i prosi o przyjęcie poprawek.

Sprawozdawca pos. Głabiński zastrzega się przeciwko temu, jakoby ustawa miała na celu gnębienie narodowości żydowskiej. Komisji szło tylko o to, aby nie dopuścić do możliwości, aby **ktoś mógł być równocześnie obywatelem dwóch albo trzech państw**, dlatego nie mieszkanie może decydować o obywatelstwie polskim, ale stałe osiedlenie i na tem opiera się traktat wersalski.

Po wywodach pos. Głabińskiego przystąpiono do głosowania. Przyjęto najpierw większością art. 1, **poprawki pos. Gruenbauma do art. 2 odrzucono i przyjęto ten artykuł w brzmieniu komisji**. Potem przyjęto resztę artykułów ustawy, oraz rezolucję ks. Lutosławskiego. Następnie Izba uchwaliła przystąpić do trzeciego czytania.

Pos. Gruenbaum zabiera jeszcze raz głos i zamocza że taka czy inna interpretacja i **naganna traktatu nie uda się obecnie**.

Wymazanie pos. Gruenbauma wywołało **oburzenie w całej sali**.

Pos. Schipper zwraca uwagę, że art. 2 nie zachowuje ściśle tej linii prawa publicznego, którejby należało się trzymać. Proponuje więc poprawkę, umożliwiającą także i tym, którzy **posiadają miejsce zamieszkania na ziemiach polskich, jakkolwiek się w niem nie osiedlili, przyswanie obywatelstwa polskiego**.

Pos. Głabiński występuje z potępieniem słów, na jakie sobie pozwolił pos. Gruenbaum i zaznacza, że **ustawa nie sprzeciwia się w niczem traktatowi wersalskiemu**. (Pos. Gruenbaum: To szczyt perfidy).

Marszałek przywołuje pos. Gruenbauma do porządku.

Pos. Głabiński oświadcza, że byłoby **poniżej godności odpowiadać pos. Gruenbaumowi**. (Głosy z prawicy: Wykluczyć go!).

Marszałek oznajmia, że wpłynęła jeszcze rezolucja posłów Moczyłowskiej, Moraczewskiej i Balickiej, wzywająca rząd, aby przy zawieraniu traktatów międzynarodowych uwzględnił **zasadę międzynarodowego prawa małżeńskiego**, wedle której **zamążpójście nie poclaga za sobą utraty obywatelstwa**.

W głosowaniu poprawka pos. Schipper została odrzucona, ustawę przyjęto en bloc w trzecim czytaniu, rezolucja Moczyłowskiej i tow. upadła.

Po przyjęciu ustawy

W SPRAWIE POWOŁANIA PRAWNIKÓW DO SŁUŻBY WOJSKOWEJ,

oraz w sprawie tymczasowego sądownictwa wojakowego, przystąpiono do sprawy uregulowania **gospodarki drzewnej w Polsce**. Wniosek uzasadniał pos. Głabiński, tłumacząc konieczność eksportu potrzebą podniesienia waluty polskiej.

W dyskusji pos. Wojdaliński krytykował **gospodarkę leśną w Polsce i domagał się jej reformy**.

Pos. Rosset stwierdził, że w rezolucji komisyjnej nie uwzględniono faktu, iż **w naszej gospodarce leśnej panuje zupełna anarchia**. Dzieje się to wskutek pomieszania kompetencji różnych władz, które tą gospodarką kierują. Mowca wzywa rząd, aby **ujednostynił gospodarkę leśną, uruchomił tartaki, dostarczył budulca na budowę domów, dostarczył potrzebnych materiałów na wywóz drzewa za granicę i porozumiał się z zarządem ziem wschodnich co do skutecznego i niniejszej rezolucji**.

Minister rolnictwa Bardel odpiernie zarzut czy-

niony ministerstwu, jakoby rząd nie starał się dostarczyć drzewa ludności i jakoby **gospodarka rządu była nieodpowiednią**. Ministerstwo stara się dostarczyć ludności zarówno drzewa opałowego, jak i budulcowego. Ustawa z 28 lutego 1919 w sprawie budulca do odbudowy jest istotnie niepraktyczna i dlatego ministerstwo przygotowało nowe wnioski, które usterki te usuną.

W głosowaniu uchwalono odesłać rezolucję pos. Rosseta do komisji, rezolucję zaś posła ks. Okonia odrzucono.

Rezolucję Komisji przyjęto en bloc.

Po krótkim uzasadnieniu przez sprawozdawcę Majewskiego uchwalono **znieść dekret z 7 grudnia 1918 o utworzeniu urzędu rozdzielczego**.

Na tem wyczerpano porządek dzienny. Następnie odesłano do komisji cały szereg wniosków nagłych. Po krótkim umotywowaniu przez posła Trzcieskiego **przyjęto nagłość jego wniosku o utworzeniu Izby rolniczych wojewodzkich i wniosek sam odesłano do Komisji**.

Następne posiedzenie w piątek.

Warszawa. (Tel. M.) Przyjęcie ustawy o **obywatelstwie polskim** załatwione na wtorkowym posiedzeniu Sejmu należy dlatego powitać z żywym zadowoleniem, że ta ustawa, po otrzymaniu sankcji marszałka Sejmu, wprowadzi jasny i ściśle określony porządek w stosunkach do tej pory chaotycznych. Ułatwi to także władzom administracyjnym **zająć zdecydowanego stanowiska w wielu wątpliwych sprawach** tego rodzaju, a z drugiej strony postawi osoby, ubiegające się o obywatelstwo polskie w tem położeniu, że od razu będą wiedziały, czy mają prawo otrzymania tego obywatelstwa. Naogół dyskusja wtorkowa w tej sprawie miała przebieg poważny, gdyby nie pewna agresywność po jednej i drugiej stronie, agresywność utrzymana zrazu w tonie, po tem zaś w pewnych zbyt soczystych wymysłaniach. Wielka szkoda, że posłowie Sejmu polskiego nie umiają się zdobyć na formy prawdziwie parlamentarne i że niemal każda dyskusja, poruszająca sprawy drażliwe, kończy się z reguły zatargiem groźnym.

Anglicy zakładają swój bank w Polsce.

Gdańsk. (PAT) „Danziger Zeitung“ podaje z Londynu za „Times“, że **anglicy kapitaliści czynią przygotowania do założenia w Polsce wielkiego banku**, przy pomocy którego zamierzają wpłynąć na uporządkowanie finansów polskich i rozszerzenie waluty polskiej.

Biała księga układów niemiecko-polskich.

Gdańsk (PAT) „Danziger Zeitung“ dowiaduje się z Berlina, że rząd niemiecki zamierza w najbliższych dniach przedłożyć Zgromadzeniu narodowemu „Białą księgę“, która zawierać będzie dokumenty, dotyczące wszystkich układów zawartych z Polską.

Millerand następcą „starego tygrysa“.

Paryż (PAT) Dzienniki donoszą, że misja utworzenia nowego gabinetu powierzona została Millerandowi. Nowy gabinet, który prawdopodobnie ukonstytuuje się w poniedziałek, przedstawi się Izbie deputowanych we środę, lub w czwartek.

(Nominacja ta nastąpiła zapewne w porozumieniu z Deschanelem — przyp. red.).

Clemenceau jest nadal głową Rady najwyższej.

Lyon (PAT) „Petit Journal“ twierdzi, że wyjazd Clemenceau z Paryża jest sprawą bardzo ważną, bo pozostaje w związku z reprezentowaniem Francji na konferencji pokojowej. Clemenceau jest nie tylko przewodniczącym konferencji i Rady najwyższej, lecz jednocześnie **głową delegacji francuskiej złożonej z 5 przedstawicieli, z których trzech tj. pp. Pichon, Klotz i Tardieu należeli do rządu**. Tyko Cambon nie był ministrem. Aby utrzymać ciągłość rokowań dyplomatycznych, Clemenceau podał się do dymisji jedynie jako prezes ministrów.

Sultan prosi papieża o interwencję.

Warszawa (PAT) Wedle doniesień z Paryża, otwarto w Konstantynopolu sesję parlamentu tureckiego. Przybyło zaledwie 65 posłów. Sultan w mowie tronowej złożył odpowiedzialność za udział w wojnie na rząd. Z okazji otwarcia Izby sultan zwrócił się do króla hiszpańskiego i do papieża z prośbą o interwencję na rzecz Turcji. Izbę odroczone bez obrania nawet prezesa.

Zawieszenie sądów przysięgłych w okręgu lwowskim.

Warszawa (PAT) Komisja prawnicza, pod przewodnictwem posła dra Marka **uchwaliła projekt o zawieszeniu sądów przysięgłych w obrębie lwowskiego sądu apelacyjnego**, wbrew wnioskowi posła dra Liebermanna, który żądał wydalenia okręgu przemyskiego z pod działalności tej ustawy.

Zjednoczenie Polskich Związków Zawodowych b. Kongresówki i Poznańskiego.

Poznań. (W. B. K.) W dniach 15—16 b. m. odbył się tutaj zjazd Zjednoczenia Związków zawodowych polskich. W zjeździe wzięli udział delegaci polskich Związków zawodowych z Warszawy pp. Heldich i Redlicki (prezes Pol. Zw. Zaw. w Warszawie) oraz przedstawiciele chrześcijańskich Związków zawodowych byłej Kongresówki. Postanowiono złączyć powyższe organizacje zawodowe w jedną, pod nazwą „Zjednoczenie Związków Zawodowych Polskich“. Centralą tych organizacji będzie przez pewien czas Poznań, a w tym okresie zostanie w Warszawie stworzony sekretariat. (Związki, noszące tytuł powyższy, są organizacjami nie-socjalistycznymi, nie uznającymi „walki klas“ za dogmat i zasadę — przyp. red.).

Zamiast Denikina — Gruzja i Aserbejdżan

Paryż (PAT) Rada najwyższa odbyła w poniedziałek rano posiedzenie pod przewodnictwem Cernomora. Rada najwyższa wysłuchała ekspozycji przedstawicieli Gruzji i Aserbejdżanu i zastanawiała się nad sprawą **udzielenia tym krajom pomocy materialnej na takich warunkach, na jakich udzieloną była poprzednio Denikinowi**.

NADESŁANE.

„Salon Sztuki“ ul. Szpitalna Nr. 40.

(naprzeciw teatru miejskiego).

Sprzedaż i kupno obrazów pierwszorzędnych mistrzów, polskich i zagranicznych, po cenach umiarkowanych. Chcąc uprzyściplnić najszerzszym warstwom nabywanie prawdziwych dzieł sztuki, zaprowadza dyrekcyę również

sprzedaż na spłaty.
Telefon 2486. 3440

Zakład Krawiecki Ubiorów Męskich FR. MECNAROWSKIEGO

Kraków, ul. Długa 58

wykonuje wszelkie zamówienia z materiałów własnych, jakoteż dostarczonych. — Ceny przystępne. — Wykończenie bez zarzutu. 4768

Wpisy na kursa handlowe

W SZKOLE BUCHALTERYI „HERMES“
J. PILCHA

w Krakowie, ul. Floryańska 39

codziennie od 9—12 i 3—6. Nauka pisania na maszynach. Zamiejscowych wyucza listownie. 4791

PLATYNĘ, BRYLANTY

zegarki złote, zegry sztuczne oraz wszelką biżuterję kupuje po najwyższych cenach zegarmistrz

MELZER

4868

Kraków, ul. Sławkowska L. 16 (obok magazynu bron(i

CENY OGŁOSZEN:

za wiersz nonp. w zwykł. ogłosz. (ostatnia strona) 1-50 kor., za wiersz petlt. w rubryce Nadstano 5 kor., za wiersz petlt. w tekście redakc. kron. 6 kor. Dobne ogłoszenia za słowo 60 hal., o treści matrymon. lub korespondancya prywatna 80 hal., dla poszukujących posad 40 h., przyzajem pierwsza słowo liczy się podwójnie. Ceny powyższe obowiązują aż do odwołania.

SKŁAD PAPIERU I GALANTERYI

Michał SŁOMIANY SŁAWKOWSKA 24
W KRAKOWIE

Pocztówki artyst. — Przybory kancel. — Papiery listowe. —
Kalendarze i kalendarzyki. — Ramki. — Lustra. — Albumy
i pamiątniki. — Portfele. — Szachy. — Karty do gry.
4729 Wykonuje BILETY wizytowe i ZAWIADOMIENIA ślubne.

Ubranie marynarkowe
oraz dywan perski kupię. Zgło-
szenia pod „Za okazaniem
stukorodówki Nr. 17337” Kra-
ków, poste restante. 4857

Lekki wóz piałonowy (wiedeński)
na oliwnych osiach do sprze-
dania. Wiadomość w wędli-
niarni, Kraków, Krakowska 5.
4858

Unieważnia się
książeczką wojkową wysta-
wioną przez P. K. U. Kraków,
na nazwisko Braun Samuel,
ur. w r. 1898. 4860

Zgubione
dokumenta wojskowe na na-
zwisko Józef Markus Berger.
Znalazca zechce zwrócić za
wynagrodzeniem pod adr.
Berger, Kraków, Krakowska
nr. 29. 4861

Kupuję i sprzedaję
złoto, srebro, brylanty, perły
i wszelką biżuterię nową i
antyczną, oraz sztuczne zęby.
Placę najwyższe ceny.

JOZEF CYANNIEWICZ, Sławkowska 1.
(sklep zegarmistrzowski-jubi-
lerski). 4570

Przybory umiędziorowania
A. BROSS Kraków
ul. Floryańska 44
narożnik obok Bramy Floryań.
Składnicom, wojskowym i kup-
com ceny hurtowne. 4815

Chłopca do praktyki
za placę tygodniową przyjmie
zaraz Piotr Chmura, Zakład ma-
larsko-lakierniczy, Czarnowiej-
ska 46. 4846

Jedyny najtańszy dom handlowy
:-: **IGNACY CYPRES** :-:
Kraków, ul. Szewska L. 13/11 G.

poleca nielowy system Roskopf 70 kor., Bu-
dzik o 2 dzwonek 100 k. Skrzypce ze smycz-
kiem 200 kor. i wyżej. Harmonie wiedeńskie
model, jednorzędówka kor. 250, dwurzędówka
kor. 400 Trąby akordeonowe kor. 40, 50, 60.
Dyamenty do szkła kor. 70, 100. Brzytwy kor.
30, 50, 60. Maszynki do włosów kor. 50, 65.
Maszynki do samogolenia kor. 40. Pas do brzytwy 14 K
Kamień 7. Pudła do skrzypiec po K 80 i 150. Wysyłka za
zaliczką. Cennik ilustr. za nadesłaniem 2 kor. przekazem. 4009

Bandaże rupturowe

na sprężynkach i bez sprężyn, lecz na
gumach. Opaski brzuszne dla pań. Ban-
daże i krążki gumowe przeciw opada-
niu macicy. Bandaże przeciw wypada-
niu kieszki stołcowej. Moczniki gumowe
dla osłabionych na pęcherz, dla mę-
czyzn i kobiet w czasie pracy, spaceru
i do podróży. Pończochy gumowe i o-
wijaki elastyczne na łyłaki nóg. Pro-
stotrzymacze przeciw zgarbieniu i t. d.

M. L. POLACZEK, SAMBOR 2
Galicya. 4284

WAŻNE DLA PAŃ! WAŻNE DLA PAŃ!

NA SEZON WIOSENNY

PRACOWNIA KONFEKCYI DAMSKIEJ

ANTONIEGO ADAMKA

w Krakowie przy ul. Szpitalnej 7, i. p.

przyjmuje i wykonuje wszelkie roboty w zakresie krawie-
czyzny damskiej wchodzące z najnowszych żurnali krajo-
wych oraz zagranicznych po cenach przystępnych. 4752

Gazowe i wodociągowe urządzenia

projektuje i wykonuje jakoteż
wszelkie roperacje skuteczną

ZAKŁAD INSTALACYJNY 4644

Józef Lasko, Kraków, Mikołajska 5.

Telefon 3303.

Przybory do gazu i wodociągu na składzie.

Wydawca: W zastępstwie Spółki Wyd. „Editor” J. Konarski.

Redaktor odpow.: Jan Stankiewicz. (Tel. 2124). — Druk. Ludowa w Krakowie.

DRZEWO!

opalowe, rąbane, z dosta-
wą po najtańszych cenach
dostarcza w każdej ilości Dom
handlowy M. Płerozek, Kraków,
Karmelicka 8. 4836

Mydło do prania

w 8 okg. paczkach po 140 K
wysyła za zaliczką J. Jabru-
cki, Sowliny p. Limanowa.
4843

KOLONISTOM

sprzedaje grunta w Małopolsce od 3000 do 8000 K
za morgę. Przy kupnie różne ulgi ewentualnie domy
składane lub materiały budulcowy na miejscu. 4839

Rządowo upoważnione Biuro parcelacyjne.
Kraków, Grodzka 26.

FABRYKA MASZYN I WAGONÓW

L. ZIELENIEWSKI

w Krakowie, Lwowie i Sanoku

Rok założ. 1894. TOWARZYSTWO AKC. Telef. 2060, 198.

Oddział I. Budowa maszyn: Maszy-
ny parowe, pompy, maszyny wodo-
ciągowe, kompresory i t. p.

Oddział II. Kociarnia: Kotły parowe
różnych systemów i wielkości.

Oddział III. Budowa mostów i kon-
strukcji żelaznych: Mosty kole-
jowe, drogowe, konstrukcje dach-
owe, hale targowe.

Oddział IV. Budowa wagonów:
Wagony osobowe i towarowe wszel-
kich typów, cysterny, wozy dla tram-
wajów elektr. i konnych, wozy dla ko-
lejek polowych, leśnych i górniczych.

Oddział V. Odlewnia żelaza i me-
tali. Odlewy budowlane i maszyno-
we podług własnych lub nadesłanych
modeli do 10-ciu ton w jednym ka-
wałku.

Oddział VI. Budowa statków: Statki
rzeczne, parowe i motorowe, łodzie,
bagry lądowe i rzeczne, parowe i mo-
torowe. 2347

Specjalność: Bsgry lądowe
dla cegieł.

Oddział VII. Maszyny wiertnicze,
kotły, wyciągi i żurawie.

Zastępstwo dla urzędów „ESHAPE” Spółka handl.-przemysłowa
naftowo-wiertniczych i biuro inżynierskie

Kraków, ulica Zwierzyniecka I. 30. — Telefon 3476.

Spółka samochodowa „POLAUTO“

Spółka z ogr. odp.
w Krakowie, ulica Gołębia L. 14, parter
Kupno i sprzedaż. Samochody osobowe oraz ciężarowe
nowe i używane. Części składowe i przybory. Benzyna,
oliwa i smary. Motocykle. rowery. 4407
Wynajem samochodów osobowych i ciężarow.

Farbki do bielizny

różne szcztotki ryżowe i do zmiatania, włosienne, sznu-
rowadła, mydła, proszek do prania, knoty do lamp, lampy
ściennie poleca 4698

Tomasz Mężyk, pl. Szczepański 8, róg św. Tomasza.
Dla sklepów i Kościoł znaczny opust.

DLA APROWIZACYI MIAST I GMIN kilka wa-
gonów prochu, fasoli, kaszy tatarskiej, kaszy
jaglanej, grysku i maki kukurudzanej, kukurudzy
w ksozanach, bobu, słoniny, powideł ma do na-
tychmiastowego oddania 4776

KOMPAŚ Polskie biuro międzynarod. handlu
Spółka z ogr. odp. w KRAKOWIE, Smoleńsk 16.

Szanown. P. T. Odbiorców z prowincyi

uprzejmie zawiadamiam, że z powodu przywró-
cenia ruchu zaliczkowego, wysyłki na prowincję
uskuteczniłam jak dawniej za pobraniem. Przy tej
sposobności polecam:

Krem i Puder „Orientale“ na piegi
„CIMO“ jedyny radykalny płyn na plaskwy
Mydła, Perfumy, Antimolina, artykuły gumowe
Zioła lecznicze i t. p. 4357

ZDZISŁAW KOMOROWSKI
Droguerya — Kraków, Floryańska 33.

SKORKI SUROWE

z lisów, wyder, kun, łchórzy i t. p. kupuje
w każdej ilości po najwyższych cenach

SKŁAD FUTER 4038

ANTONIEGO TRĄBKI

w Krakowie, ul. Szewska I. 12.

SZCZOTKI PRAWDZIWE RYŻOWE

do szorowania od 16 Kor. wzwyż, pastę warszawską do
podłóg, pastę do obuwia na prawdziwej terpentynie, wa-
seline czarną i żółtą, mydło, proszek do prania i farbę
do bielizny poleca 4859

TOMASZ MĘŻYK, PLAC SZCZEPAŃSKI 8.

KWIATY SZTUCZNE

artystyczne kapelusze, dekoracyjne, kościelne, piór-
boa, fantazyje poleca hurtownie i detailicznie 4494
Wincentyna Górską, Kraków, Floryańska 18, i p.

KONKURS.

Do obsadzenia posad przy powiatowych Komendach
Policji Państwowej utworzyć się mających ekspozytur
wydziału śledczego potrzebuje Okręgowa Komenda Policji
Państwowej

18 kancelistów 14 fotografów, 5 woźnych, 14 goń-
ców, 2 maszynistki i 2 urzędników rachunkowych.

Do posady kancelisty przywiązana jest XI ranga i umór-
mowana dla tejże rangi placą, dla woźnych wynosi mie-
siecznie placą 400 Mk.

Wynagrodzenie fotografów i gońców zależnem będzie
od umowy.

Kandydaci reflektujący na powyższe stanowiska wniosą
swoje podania do Okręgowej Komendy Policji Państwo-
wej, wydział śledczy w Krakowie, dołączając odpisy świa-
dectw szkolnych oraz poświadczzeń odbytej praktyki kan-
celaryjnej, względnie w zawodzie fotograficznymi.

Z pośród reflektantów na posady kancelistów pierw-
zeństwo będą mieli kandydaci z praktyką sądową lub
z praktyką kancelaryjną w biurach policyjnych. 4837

Podania nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi.
Okręgowa Komenda Policji Państwowej.
Urząd śledczy.

ZAWIADOMIENIE.

Z dniem 1 stycznia 1920 otwarti zostanie
MAGAZYN PRZYBORÓW
ELEKTROTECHNICZNO-INSTALACYJN.

„ŚWIATŁO“

KAROL KURDZIEL I SKA 4583
w Krakowie przy ul. św. Jana L. 3.

!! DAMSKIE !!

kostiumy, płaszcze, futra, suknie space-
rowe, wieczorowe i t. d. wykonywa naj-
szykowniej 4256

JOZEF GAŁĄZKA, Kraków, Floryańska 24.

Bezpośrednio z siedziby fabrykacji
dostarcza rzetelnie

materyi na ubrania męskie i damskie
wszelkiej jakości

Skład fabryczny Juliusza Runda

w Bielsku, Śląsk
naprzeciw dworca kolejowego. 3445

Na życzenie wysyła się wzory i kolekcye. Przyj-
muje się agentów za prowizją.

P. P. Krawcom na zgłoszenie karty z wzorami.

Istniejący od roku 1874

Zakład hudoowy młynów

urządza i rekonstruuje 4730

Miyny pszenne, żytnie i gospodarcze

Dostarcza pierwszorzędných

Maszyn młyńskich najnowszej konstrukcyi,

Walce, Kamienie młyńskie, Turbiny wodne,

Gazy szwajcarskie, wszystkie przybory młyńskie

Narzędzia dla wszelkich przemysłów.

JULIUSZ FISCHL

Wiedeń II., Lichtenauergasse L. 1.

Najlepiej konserwuje skórę i daje połysk
obuwia specjalna pasta

„BLASK“

Fabryka Chemiczna M. MUREK, Kraków, ul. Karmelicka Nr. 12.